

Buğday 2
Kişisel Gelişim 1

Nikbin Olunuz
© Victor Pouchet
© Çeviren: Çelebi Dilmaç

Genel Yayın Yönetmeni Yafes Yörük
Yayına Hazırlayan Turan Oğuz
Son Okuma Volkan Yaman
Kapak Tasarım GMA Grup
Grafik Tasarım GMA Grup

ISBN 978-605-06848-1-0
Sertifika no 47316
1. Baskı, Eylül 2020

Baskı ve Cilt Göktuğ Ofset Yayıncılık Matbaacılık
İskitler – Ankara Sertifika No: 47538

GMA Grup Medya Yayıncılık
Karapürçek Mah. 349 Sok. No:12 B Blok No: 33
Altındağ/Ankara
Tlf.: 0534 688 83 17

www.bugdaykitap.com
bilgi@bugdaykitap.com

Kitabın bütün yayın hakları GMA Grup Medya Yayıncılık Ltd. Şti'ye aittir. Tanıtım amacıyla kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Buğday, bir GMA Grup Medya Yayıncılık Ltd. Şti. markasıdır.

Nikbin Olunuz

VICTOR POUCHET

Çeviren: Çelebi Dilmaç

İçindekiler

Önsöz	
Gelişigüzel Yaşayan İnsan Ölümüne Sürüklenir	7
Birinci Bölüm	
Nikbin, Ümit ve Sevinci Beraberinde Taşır	13
İkinci Bölüm	
Kendine Saygı ve Nefse İnanç	23
Üçüncü Bölüm	
İşinizi Seviniz	31
Dördüncü Bölüm	
Ruh ile Beden Arasında Dengeyi Tutunuz	35
Beşinci Bölüm	
Hâdiseler Yardımcılarımızdır	45
Altıncı Bölüm	
Başkalarına Faydalı Ol	49
Yedinci Bölüm	
Kendine Nurlu Bir Ruh Yarat	53
Sekizinci Bölüm	
İrade ve Hayal	57
Sonsöz	63

Önsöz

Gelişigüzel Yaşayan İnsan Ölümüne Sürüklenir

Her şeyi iyi görmek yani nikbinlik, iyi huy ve yaşamaktan zevk almak, ruhunuzun her zamanki durumu olmalıdır. Eğer ruh salim, sağlık da normal ise bu duygular sizde bilhassa tehlikeli zamanlarda, buhran vakitlerinde, adem oğullarının yaşamayı çok acı bularak inledikleri saatlerde bulunmalıdır.

Hele yaşamakta olduğumuz bu çağda özünüzde olan bütün nikbinlik ve cesaretinizi elinize almanız elzemdir. Hâdiseleri ve müşkülliye yenmek elinizde değilse bile hiç olmazsa kendi kendinize telkinlerde bulunabileceğinizi bilmelisiniz.

Ancak bana diyeceksiniz ki; her işin kötü gittiği bir sırada insan nasıl nikbin olabilir?

Dinleyin öyle ise! Beklediğimiz biçimde nikbin duruma malik olmak demek: Daima dayanmaya, en kötü karışıklık-

larda bile daima her şeyi iyi görmeye, hâdiselerin mümkün olabilen en olumlu taraflarını elde edebilecek şekilde karşılamaya hazır bulunan ruhun en olumlu haline erişmektir. Ruhun bu durumunu birden bire elde edemezsiniz. Ancak siz de iyi bilirsiniz ki; irade, sabır ve enerji ile her şeye ulaşılır.

Alışkanlığın ne büyük bir kudret ihtiva ettiğini bilirsiniz. Her alışkanlığın başlangıcında bilinçli bir irade hareketi vardır. İşte kendi mutluluğunuz için de kötü bir alışkanlığınızın yerine, bir iyisini koymak gerektir. Bütün iradesini kaybetmemiş olan bedbin, ihtiyarî bir alışkanlıkla nikbinliğe varır ve kendine ileride iyi bir alışkanlık halini alacak olan bir yaşama tarzı yaratabilir. Bu insan eşyayı, inançları, hâdiseleri, karanlık bir görüşle görüyordu; bundan böyle onları daha sakin ve daha bağışlayıcı bakışlarla görmeye ve taşımakta oldukları yaratıcı tohumları serpmeye başlar. Başlangıçta o adamın zorlu bir çabalamada bulunması lâzım gelecektir; ancak herkes bilir ki, enerjisiz hiçbir şey yaratılamaz. Sanatta, edebiyatta, ilimlerde, endüstride, ticarete, herhangi bir eseri kurmuş olanlara sorunuz; bunu nasıl gerçekleştirmiş olduklarını soruşturunuz; yapmış oldukları işlerin kaynağında, hiç durmayan, sebatlı, güçlü bir gayret göreceksiniz. Adem oğlundan istenebilecek en güzel eser: Olduğu gibi, düşündüğü gibi görünebilmeyi gerçekleştirmesi, özündeki kudreti kullanmaya ve kendi hakikî benliğini ifade etmeye uğraşmasıdır. Bunun için de içindeki; tembellik, hüznün, keder, sıkıntı, kıskançlık, kızgınlık, kin, kuşku, üzüntü, korku gibi menfi temayülleri susturması lâzımdır. Yalnız iyi tohum ekmek için toprağı bu hayırsız ve kötü otlardan temizlemek gerektir. Nikbinin fazileti işte bu müsbet gerçekleştirmeyi elde etmek için durmadan çalış-

Birinci Bölüm

Nikbin, Ümit ve Sevinci Beraberinde Taşır

*Yaşamının gerçek hedefi, iyilik yapmak
ve kişiliğinde enerji yaratmaktır.*

(Juffroy)

N ikbin insan, her yerde sevinçle karşılanır. O görünür görünmez bütün yüzler ışıldar. Sanki gittiği yere ışık, güneş ve sevinç götürür. İyi yolu tutturmak için gereken kudreti olmayan bezgin ve endişeli o kadar ruh var ki! Ne yazık ki endişe ile şüphe, yürekleri bezmiş ve hasta bir hassasiyet kazanmış insanların birçoğunun nasibidir. Özellikle bu kadar felâket ve afet ile karşılaşmakta olduğumuz bu tehlikeli ve buhranlı günlerde çağdaş yaşamaya ve her şeyin kolayca kaybedilmesine alışmış birçok insan bu vaziyettedir. Bu insanlar vaktiyle ellerinden çalınmış zenginliklerden başka tükenmez mutluluk ve sevinç kaynaklarına sahiptiler. Bunlar yumuşak ve zevkli bir hayat için o kaynak-

lardan vazgeçtiler. Bu denenmiş adamlar kendi kendilerine: *“Ben amacımı gerçekleştiriyorum. Bundan böyle ne acele edeceğim; ne de fazla meşgul davranacağım; her şey düzelir yahut her şeyi kendim düzeltereğim. Zamanın bana uymasında ısrar etmiyorum. Zaman bana uymazsa, ben zamana uyarım.”* dememişlerdir.

Aldanmış insanlardan birçoğu, bu dünya mallarının günün birinde mahvolabileceğini halbuki ruhi kazançların ebedî olduklarını hayallerinden bile geçirmemişlerdir. Onlar kendi içlerindeki manevi kuvvetlerin ölmesine ses çıkarmadıklarından, felâket de kendilerini mutlak bir acizlik içinde bularak mahvetmiştir. Yalnız paradan yana züğürt düştüğü halde, her şeyin mahvolup gittiğine inanan ruh işte böyle doğar. Böyle insanları korku, şüphe, sinir hastalığı, ikiyüzlülük ve sessizlik kaplayarak felce uğratar.

İşte nikbin, böylelerine, enerji ve sağlık buldukça henüz hiçbir şeyin kaybedilmemiş olduğunu göstermelidir. İşte bu iki kuvvetin sayesinde ki savaşa yeni baştan başlamak mümkündür. Evet; nikbin olan adam işte böylelerine cesaretin sırrını göstermeli ve istikbale itimat beslemelerini öğütlemelidir. *“Her şey mümkündür; hiçbir şey kaybedilmemiştir.”*

Mali bir felâket gelip size çatar. Bu felâket, aklınızı başınıza toplatar ve olayları daha büyük bir kudretle ve soğukkanlılıkla değerlendirmenize fırsat verir. O vakit görürsünüz ki eskiden size vazgeçilmesi imkansız gibi görünen birçok şey

hiç de öyle değilmiş! Kendi kendinize sormaya, başlasınız: *“Acaba yaşamamın biricik hedefi sadece altın biriktirmek, kötü eğlencelere dalmak, boş zevkler peşinden koş-*

İkinci Bölüm

Kendine Saygı ve Nefse İnanç

*İnancım var, ne yapacağımdan eminim;
işe girişmek için ne ümide,
ne de sebat için başarılarla ihtiyacım var.*

Başkaları tarafından saygı görmeyi önce kendi kendine saygı göstermekle işe başla.

Kendine hürmet etmek, kibri, gururu “acaba ne diyecekler” korkusunu doğuran böbürlenmenin tamamıyla aksidir. Kendinden şüphesi olan, kendi nefsinde bütün cesaret ve faaliyeti durdurur. “Bunu yapabilirim; yapacağım da” demesini bilmeyen insan, eli ayağı bağlı olarak kendini acizliğe teslim etmiş olur.

Kendinden şüphelenmek, öyle hastalıklı bir haldir ki muhtelif guddelerimizin (karaciğer, nuhamî gudde, yumurtalar, kadınların yumurtalığı, böbrek zarı) zaaflarına yahut da şüphe, endişe, yeis, pişmanlık, tereddüt ve korkuyu ya-

ratmış olan kötü bir terbiyeye tekabül edebilir. Evvelâ kendini hiç kimseden aşağı saymamakla işe başlamak lâzımdır. Seçkin mevkilerde saydığımız ve kendinizden üstün gördüğünüz başkaları, bu mevkilere hiç zahmetsiz ve gayretsiz olarak çıkmamışlardır. Bu durum geçmişteki hareketlerin bir neticesidir. Şahsî çalışmanın gelen vadesidir. Onların kendi özlerine itimatları vardı ve özlenecek bir mevkii elde etmek istedikleri günden itibaren, bu amaca varmak için her şeylerini harekete getirmişlerdi. Onlar kendi yıldızlarına inanmışlardı. Kendilerinde inanç vardı.

“Kendi düşüncenize inanmak, kalbinizin en derin köşesinden sizin için doğru olana inanmak, herkes için doğrudur; işte deha da budur. Siz kendi gizli inancınızı söyleyiniz, bu düşünce evrensel olur; zaman içerisindeki işleri değiştirir, bunlar haricî işler olur ve sizin ilk düşünceniz, en son muhakemenin trampetleriyle yine size gönderilir.” (Emerson)

Bu düşünceyi hiçbir vakit göz önünden kaçırmayınız: Yalnız siz, özünüzde bulunan insanı gerçekleştirebilirsiniz. Size yardım edecek olan başkalarının öğütleri değildir. Yalnız kendinizin kudret itibarıyla ne olduğunuzu bilirsiniz. Dostum söyleyiniz bakayım: Eğer siz kendi kendinizden şüpheleniyorsanız, sizi kim gerçekleştirecek? İtimat, kendine karşı yapılan bütün hesapları yalancı çıkaran, gelişimine karşı dikilen bütün engelleri kıran, birinci sınıf bir kuvvettir. Onun düşmanı; şüphenin sesidir. Özünüzde bu kötü öğütçü, size fena saatlerde; “çabalaman boştur, mücadeleyi bırak!” diyen bir ses vardır. Şüphe yahut yeis, bu içinizdeki şeytanın sesidir. Bu, boğulması lâzım olan sestir.

İnancın olsun: Kendi talih yıldızına inanman ve eserini gerçekleştirecek özelliklere sahip olduğunu söylemen lâzımdır. Kendi kendinin sahibi ol da kendinden başka kimse-

Üçüncü Bölüm

İşinizi Seviniz

En verimli iş, sen bir insanın ellerinden çıkan iştir.

Mesut olmak ve giriştiği her teşebbüste başarı kazanmak isteyen insan yaptığı işi sevmelidir. Sevinçle çalışmanın ve işe bütün yüreğiyle sarılmanın yolu işte budur. “En iyi iş sevinçli bir adamın parmakları arasından çıkan iş-tir”. Bu düşüncelerle girilen bir iş baştanbaşa güzel çıkar; bunu takdir edecek olanlar da işte gizli bir şevk ve heves gücünün yaşadığını görürler.

Hoşunuza giden, yaşama zevk ve sevincinizi iki misli arttıran bir eseri gerçekleştirecek insan, işte böyle çalışır. İçinizde dağınık olan enerjiler, işi başarmak için hemen bir araya gelir. İşe yarayacak olan vesikalar sebatla aranır, düşünceler benzerlikte iştirak kanunu gereğince kendi kendiliklerinden doğarlar; böylece buluşun verdiği sevinç bile size ruhunuzun zenginleştiğini hissettirir.

Dördüncü Bölüm

Ruh ile Beden Arasında Dengeyi Tutunuz

*Biriktirdiklerini çocuklarının beynine,
sinirlerine ve ciğerlerine koy;
bu tasarruflar ancak buralarda hiçbir vergi ve kesintiye
uğramadan en büyük kazançları getirir.*

Sevinçli olmak için sağlam olmak lâzımdır; beynin, sinirlerin, iç organların, guddelerin normal olması için de daimi bir sağlık içinde bulunmak, her gün egzersiz yapmak; sürekli doğal ortamlarda dolaşmak ve hafif giyinmiş vücuda güneşin, havanın, nebatların, suyun, dağların ve sporların vereceği faydalardan istifade etmek lâzımdır. Hiç durmaksızın çalışan insan, şimdi saydığım bütün yaşam kaynaklarından istifade etmek suretiyle çalışan insandan daha az randıman alır. Tam bir varlığın bütün ahengini korumak gerekir.

Nikbinlik ruhunuzla vücudunuz arasında daima kur-

maya çalışacağınız bu mükemmel dengeden doğar. Vücutla ruh arasında daimî bir bağ vardır. İnsan bütün vücuduyla düşünür ve hareket eder. Vücudunuzun yarar ve elverişli bir halde hazır olduğunu duydukça ne büyük bir çeviklikle çalışacağınızı göz önüne getiriniz; sonra da yorgunluktan ağırlaşmış vücudunuza “gencim, sıhhatteyim; çalışmaya tam elverişli bir haldeyim” gibi sevinçli telkinlerde bulunduğunuz gibi değişikliklerin doğduğunu hatırlayınız. Böylece siz vücudunuza kuvvet verici vasıtalar gönderirsiniz, bunlar da kaybolduğunu sandığınız dengeyi yeni baştan kurarlar. Bilhassa vücudunuz hastadır, işinizi gerçekleştirecek güç ve gayreti ondan isteyemeyeceğiniz düşünencesiyle katıyen işe başlamayınız. İtimat ediniz, vücut da ruhun peşinden yürür.

Bu daimî fizikî - ruhî dengeyi gerçekleştirmemek için kötü birçok mazeret bulursunuz. Entelektüel bir insan için işini bırakıp beden alıştırmalarına koşmak güçtür. Asrî hayat sizi sürükler, siz de lüzumu aşıkâr olan sağlık için saat ve dakikalarınızı ziyan edemeyeceğinizi sanırsınız.

İşiniz kadar istirahatinizi teşkilâtlandırmayı öğreniniz. Ruhunuzu havalandırmak ve ona tazeliğini ve gücünü vermek için yürümek kadar iyi bir şey yoktur. Fakat acele başarması lâzım gelen bir iş var diye yarım saatlik bir yürüyüşten kaçınırsınız. Şunu düşünmezsiniz: İşe başlamadan evvel açık havada hiç olmazsa bir çeyrek saatlik yürüyüş ruh için en iyi bir kuvvet ilâcıdır. Bu kaybedilmiş bir çeyrek saat değerlidir; kazanılmış yarım saattir; ağırlaşmış olduğunuzdan dolayı gelmeyen düşünceler, birkaç dakikalık hava aldıktan sonra sürü sürü gelirler. Ruh ile vücut arasındaki sılla münasebeti, bunların birbirine karşılıklı yapabilecekleri hizmetleri görürsünüz.

Beşinci Bölüm

Hâdiseler Yardımcılarımızdır

*Hemen hemen bütün kötülüklerin temeli
kendi hayalimizdedir.*

(Lamennais)

*“Kötü hâdiseler yoktur; yalnız kötü bir surette
karşılanmış hâdiseler vardır.”*

(Moris Meterlink).

Hâdiseleri işinize yardım edecek biçimde ele almaya mecbur olduğunuzu ve cesaretinizi kaybederek eserinizi durdurmak için hiçbir vakit hiçbir bahane bulmamanız gerektiğini bu hakikat anlatmaktadır.

Başınıza gelen hâdiseyi dikkatle ölçüp biçiniz. Eğer bunun iyilik getirdiğini bilseniz, daima olgunlaştırıcı, faydalı bir unsur bulabilirsiniz. Bu, bana her şeyi kötü karşılayan bir bedbin ile bunlara iyi mânalar veren bir nikbinin hikâyesini hatırlattı. Bir doktorun bekleme odasında, sırasını beklemekte olan ikinci bir hasta, -sakin ve gülümseye-

rek oturduğu için kadının büsbütün kızmasına sebep olur. Aradan kırk beş dakika geçince sabrı büsbütün tükenen kadın doktora sövüp sayarak ayağa fırlar. Bunun üzerine gülmsemekte olan hasta en sevimli edasıyla: “Hanımefendi, bu adamı size sabretmeyi öğrettiği için methedeceğiniz yerde sövüp sayıyorsunuz” demiş; kadın da gülmeye ve yerine oturmaya mecbur olmuştur. Evet, hâdiselerde daima iyilik vardır ve kendini mükemmelleştirmek isteyen adam bunu arayıp bulur.

Kederli bir ruh tarafından yazılmış eserde daima hastalıklı bir unsur vardır ki hiç şüphesiz ondaki güzelliği kaldırmaz; fakat sıhhat ve manevî kuvvet arayanları hayal kırıklığına uğratar. Bu eser olumsuz bir tesir bırakır.

Hiçbir vakit kendinizi hâdiselerin buyruğu altına sokmayınız ve kovaladığınız ülkeye uygun olmayan eserlerin tesiri altında kalmayınız.

Bunları, sizin cihana dair olan şahsî kanaatinize uydurmasını biliniz, bu olduğunuz gibi kalmanın yoludur; çünkü çizilmiş olan yolda olduğunuz gibi kalmak, hakikî bilginizi gerçekleştirmenin yoludur.

Hâdiseleri sükûnla karşılayınız. İstediginizi getirmiyor bahanesiyle kendinizi üzüntüye, umutsuzluğa, cesaretsizliğe kaptırmayınız. Onları soğukkanlılıkla karşılayınız.

Epiktetos şöyle yazmıştı: “Bütün hâdiseleri iyi kullanmak sana ait bir iştir. Kalkıpta bana ne olacak deme; ne olursa olsun sana ne; madem ki olacağı iyice kullanabileceksin ve kaza ne olursa olsun senin için bir saadet unsuru haline gelecektir; artık ötesini pek düşünme.”

Hâdiselerden bize sevinç getirmelerini istediğimiz tak-

Altıncı Bölüm

Başkalarına Faydalı Ol

Dün yaptığın iyilik yarın senin saadetini temin eder.

N ikbinlik ve muvaffakiyet için en kuvvetli elemanlardan birinin işte bir reçetesi daha: “Benzerlerine faydalı ol. Hodbin olma, iyi ol. Hizmet et. Cömert ol... Kendilerini başkalarından çok daha açıkgöz sananlara da vereceğimiz karşılık şudur: “Sen fayda verici ol da, ko başkaları senden iyilik görsün”

Burada maksat bönlük ve kapkaçlık değildir. Kendinde zekâ ışığı, iyilik ve cömertlik duyguları taşıyan insan, karşılaştığı her yerde hileyi, alçaklığı ve ikiyüzlülüğü derhal tanımmasını bilir.

Ancak insanıyeti yırtıcı hayvanlarla dolu bir kafes olarak sanırsanız, size hiçbir iyiliği dokunmayacak bedbin ahlâklı bir durum kazanmanız tehlikesi vardır. Bilâkis hizmet etmekten duyacağınız ahlâki huzurun, ve iyi bir hareket ya-

par yapmaz göreceğiniz manevî inşirahın değerini çok çabuk anlayacaksınız. Başkalarının sevinçlerinden zevk duymak, bunu kıskanmaktan çok daha büyük daha doğru ve daha faydalıdır. Kıskançlık kadar sizin düşüncenizi tazip edecek bir his yoktur. Kıskançlık sizi kederli, geçimsiz ve hasta yapar, ruhu paslandırır ve nihayet sizi mahveder.

Sevdiklerinin sevinciyle sevinen adamın vaziyeti ne mükemmeldir; bütün varlığıyla onlarla birlikte mesut olur. Başkalarının ruhunu aydınlatan bu sevincin bir parçasının kendine ait olduğuna inanarak o da sevinir ve böylece nıkbınlığı artar.

Hizmet etmek isteyen adam için yapılacak çok daha iyi bir iş vardır: hiçbir minnet beklememek ve yapılan hizmetin kendisinde büyük bir zevk bulmak. Zaten kendi gücünün yettiği kadar yapmış olduğu faydanın en büyük mükâfatı işte bundadır.

Aralarında anlaşmazlık olan iki kişi gördünüz mü, bunları yatıştırarak sözleri bulup söyleyiniz. Arkadaşlarınızdan biri gelip size filân şahsın kendisi hakkında kötü duygular beslediğini elbette söylemiştir. Bu ekseriya hakikatin tam aksidir ve bir anlaşmamazlıktan doğmuştur. Meslektaşlarınızdan birisi de komşusu hakkında kötü bir şey söylerse, onun yüreğini azıcık eşeleyecek olursam bu kötü sözlerin kıskançlıktan ileri geldiğini görürüm; daha kuvvetli eşeleyecek olursam onun ruhunda aynı zamanda tahteşuur bir hayranlık bulunduğunu anlarım. Bu anlaşmamazlığı gidermeye koşunuz; muvaffak olduğunuz takdirde birbirine düşman olduğunu sanan iki ruhu yaklaştırmaktan duyacağınız sevinç ne kadar büyüktür, öteki tarafından nefret edildiğinden korkan adama dersiniz ki: "Hayır hayır yanlıyorsunuz; geçenlerde onunla karşılaştığım-

Yedinci Bölüm

Kendine Nurlu Bir Ruh Yarat

İyiliği yapmak için ona inanmak gerektir.

(De Bonald)

N ikbinlik tanınmış başka bir formül ile de ifade olunmaktadır: güzel bir ruha malik olmak. En etkili ahlâki vasıf imandır. İman, itimat, ümit güzel ruhun şartlarıdır. Kendilerinde ülkü aşkı olmayanlar, dövünmelidirler; her şey ancak bakanın düşünce ve kendi kendine muhakemesine göre güzel görünür *“Dinde olduğu gibi şiiirde de imana malik olmalıdır; iman da kendisinin çok daha iyi tanıdığı bir şey görmek için vücudun gözlerine muhtaç değildir”* [Rémy de Gourmont].

İman önce kendinde kuvvetli bir itimat gösterir sonra da yeryüzünde asıl, âdil ve güzel olan her şeye itimat eder. İşte ruhunuzu zorlaştıracak alevin ta kendisi budur. O, bütün dahili hayatınızı aydınlatacak ve sizi radyo-aktif insanlar haline koyacaktır. En mühim olan ve en önce gelmesi lâ-

zım gelen iş görünmek değil, olmaktır. Bu iki sözü karşılaştırmakla onları birbirinden ayıran uçurumu anlarsınız. Eğer gerçekten sizseniz, yani insanüstü adama mahsus olan hakiki hasletleri kendinizde buluyorsanız, başkalarının dikkatini çekmek için hiçbir gayret sarfetmenize, hiçbir adım atmanıza lüzum yoktur. Yalnız huzurunuz sizi tanıtır ve onları size doğru çeker. Halbuki kendini göstermek isteyen, hakikatte olmadığı halde olur gibi görünmek isteyen insanın karşısındakileri bir rahatsızlık sarar. Belki incelik dolayısıyla bazı kimseler ona saygı gösterebilir. Fakat asıl saygı, asıl sevgi gerçekten insan olana gider.

Bu adam başka hiçbir şeyle kıyas edilemeyecek olan içten bir memnuniyet, bir güven duyar. Bu adam, yanında daima paha biçilmez bir hazine taşır ve ebedî bir sevinç ondan ayrılmaz. Nikbinlik her yerde onu takip eder. Hiçbir hâdise onu eksinlik getirmiş bir halde bulmaz. O ne yapmak lâzım geldiğini bilir ve iyi de yapar.

Hem de kendinde bütün eşyayı ışıktandıran bu nur yuvası, ülkü aşkı bulunduğu için daima ve her yerde güzelliği, iyiliği, doğruyu, arkadaşlığı ve kendine tesir eden bütün duyguları keşfedecektir; çünkü o bunları tanır ve beraberinde taşır.

Her şeye karşı tasasız görünen, en güzel şeylerin karşısında bulunurken iyi bir harekete, bir yiğitliğe, bir kahramanlığa şahit olurken hiç titremeyen, hiçbir heyecan göstermeyen birçok kişilerle ekseriyetle karşılaşmışsınızdır.

Onlara güzel bir peyzaj, bir güneş batması, karla örtülü bir dağ gösterirseniz hiçbir heyecan göremezsiniz. Yükselten ve değiştiren büyüğe, güzelliğe aşk onlarda yoktur. Bu soğuk kalplere acıyabilirsiniz; çünkü hayatı hiçbir zevk ve sevinç duymaksızın yaşayacaklardır. Onları hiçbir alev can-